

τόσον δὲ σπάνιοι εἶνε, λέγει, οἱ ἑκατοντοῦται, ὥστε μάλιστα εἰς τὰς ἑκατὸν χιλιάδας εἰς φθάνει τὴν πατριαρχικὴν ταύτην ἡλικίαν.

Αἰτία διαφορᾶς

Εἰς ἐστιατόριον :

Πελάτης. — Τὸ χθεσινὸν πιφτέκι ἦτον μεγαλήτερο ἀπὸ τὸ σημερινόν· γιὰτί ;

Ἰππότης. — Γιατί καὶ τὸ χθεσινὸ βῶδι ἦτον μεγαλήτερο ἀπὸ τὸ σημερινόν.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ζουριέν Δελαγραβιέρ

Ὁ τηλεγράφος ἀνήγγειλε κατ' αὐτὰς τὸν θάνατον ἐξόγου Γάλλου καὶ ἀρίστου φίλου τῆς Ἑλλάδος, τοῦ ναύαρχου Ζουριέν Δελαγραβιέρ. Ὁ ναύαρχος ἐγεννήθη κατὰ Νοέμβριον τοῦ 1812 ἐκ πατρὸς ὑποναύαρχου, πατριάρχου τῆς Γαλλίας κατὰ τὴν βασιλείαν Λουδοβίκου Φιλίππου. Εἰς τὸ ναυτικὸν εἰσήλθε τὸ 1828. Ὡς ἀντιπλοίαρχος τῷ 1841 ἐξέπλευσε κατὰ τῆς Κίνας, καὶ τὸ 1850 ὀνομάσθη πλοίαρχος. Κατὰ τὸν Ἀνατολικὸν πόλεμον ἔδρασαν ἐν τῇ Μαύρῃ Θαλάσσῃ, μεθ' ὃ προήχθη εἰς ὑποναύαρχον τὸ 1855 καὶ ἀνέλαβε τὴν διοίκησιν τῆς ναυτικῆς μοίρας τῆς Ἀδριατικῆς. Κατ' Ὀκτώβριον τοῦ 1861 τῷ ἀνετέθη ἡ διοίκησις τῆς ναυτικῆς μοίρας τοῦ Μεξικανικοῦ κόλπου, μετὰ παρέλευσιν δὲ δύο μηνῶν ἐτέθη ἐπὶ κεφαλῆς τῆς κατὰ τὸ Μεξικὸν γαλλικῆς ἐκστρατείας. Μετὰ τὴν ἑναρξιν τοῦ πολέμου ὁ Ζουριέν Δελαγραβιέρ ἐπεφύλαξε δι' ἑαυτὸν τὴν ἀρχηγίαν τῆς ναυτικῆς μοίρας μόνον, ἰδιαίτερον στρατηγὸν ἀναλαβόντος τὴν ἀρχηγίαν τῶν στρατευμάτων. Τὸ 1862 προήχθη εἰς ἀντιναύαρχον, καὶ τὸ 1864 ὀνομάσθη ὑπαπιστής τοῦ αὐτοκρατορικοῦ Ναπολέοντος. Μετὰ ταῦτα δ' ἐκλήθη ἐπὶ τὴν κυβέρνησιν τοῦ στόλου τῆς Μεσογείου. Ἀσχίσθη τῆς ὑπηρεσίας του ἀνεκλήθη κατ' Ἀπρίλιον τοῦ 1870 καὶ αὖθις μετὰ τινὰς μῆνας ἀνέλαβε τὴν ἀναδιοργάνωσιν τοῦ στόλου τῆς Μεσογείου. Κατὰ τὸν θάνατον Ναπολέοντος τοῦ Γ', ἐξήχησε καὶ ἔλαβε τὴν ἄδειαν νὰ πελάσῃ εἰς τὴν κηδεῖαν του καθ' ὃ ἀρχαῖος ὑπαπιστής του. Διετηρήθη δὲ ἐν ἐνεργείᾳ δίχως νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν τὸν ἡλικίαν, ἐνεκα τῶν πολεμικῶν ἐκδουλεύσεών του.

Πλὴν τούτων ὁ ναύαρχος προσέφερε καὶ συγγραφικὰς ἐκδουλεύσεις εἰς τὴν πατρίδα του. Ὡς συνεργατῆς τῆς « Ἐπιθεωρήσεως τῶν Δύο Κόσμων », ἐδημοσίευσεν ἐν αὐτῇ μέγαν ἀριθμὸν πραγματειῶν, σχετιζομένων πρὸς τὰ ταξιδία του, τὸ ναυτικὸν καὶ τὴν ἱστορίαν αὐτοῦ. Ἐδημοσίευσεν δὲ καὶ χωριστὰ συγγράμματα περιποῦδαστα, ἐκ τῶν ὁποίων τὸ « Ναυτικὸν τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων » μετεφράσθη καὶ παρ' ἡμῖν. Ἐνεκα τῶν ἔργων τούτων ἐγένετο μέλος τῆς Ἀκαδημίας τῶν Ἐπιστημῶν κατὰ τὸ 1866, πρό τινων δ' ἔτων καὶ ἡ Γαλλικῆ Ἀκαδημία τὸν συμπεριέλαβε μεταξύ τῶν τεσσαράκοντα μελῶν τῆς.

— Αἱ μεγαλύτεραι μέλισσαι τοῦ κόσμου εἶνε αἱ τῶν Ἰνδιῶν, αἵτινες ἀποαμιεύουσι τὸ μέλι των εἰς τὰ βάθη πυκνῶν δασῶν ἢ εἰς σχισμὰς βράχων. Ἡ ἀναζήτησις δὲ μελίτος εἶνε ἐπάγγελμα ἐκ τῶν μᾶλλον προσοδοφόρων ἐν Ἰνδίας καὶ ἡ ἐξαγωγή αὐτοῦ ἀνέρχεται εἰς ποσὸν μέγα κατ' ἔτος. Νῦν δὲ ἰδιαίτερα ἐπιστημονικῆ ἀποστολῆ ἐγένετο ἐξ Ἠνωμένων Πολιτειῶν εἰς Ἰνδίας ὅπως φροντίσῃ περὶ τῆς ἐκεῖθεν μεταφορᾶς καὶ τῆς ἐγκλιματίσεως ἰνδικῶν μελισσῶν ἐν Ἀμερικῇ.

— Ἡ μεγαλύτερα ἔφημερις τοῦ κόσμου ἐκδίδεται ἐν Βοστών τῆς Ἀμερικῆς καὶ καλεῖται « The Evening Gazette », ἡ δὲ μικροτέρα ἐν Μεξικῷ καὶ ἐπιγράφεται « Τηλεσκοπίον ». Ἡ παλαιότερα γαλλικῆ ἔφημερις εἶνε ἡ « Ἐφημερις τῆς Γαλλίας », τῆς δὲ Σουηδίας ἡ « Ἐφημερις τῆς Σουηδίας » καὶ τῆς Γερμανίας ἡ « Ἐφημερις τῆς Λειψίας ». Πᾶσαι αὗται ἀριθμοῦσιν ἡλικίαν ὑπερδριακοσίῳ ἔτων. Ὁ « Χρόνος » τοῦ Λονδίνου θὰ ἑορτάσῃ τὴν ἑκατονταετηρίδα του τὸ προσεχὲς ἔτος. Τὰ πλείοτερα περιοδικὰ καὶ ἔφημεριδες ἐκδίδονται ἀγγλιστί, 18700 ἐν ὄλῳ κατὰ τὸ 1890, ἦτοι 49 τοῖς 100 ἐπὶ τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν ἐκδοσμένων τούτων ἀνὰ τὴν ὑφήλιον. Δευτέρα ἔρχεται ἡ γερμανικὴ γλῶσσα καὶ τρίτη ἡ γαλλικῆ.

— Ἐν Ν. Ἀμερικῇ γίνεται χρῆσις νέου τρόπου καλλιεργείας τῆς γῆς, ἦτοι ἐκκακῆς καὶ ὀργώσεως διὰ δυναμίτιδος. Πρὸς τοῦτο ἀνοίγονται κατὰ διαστήματα ὅπαι 2—3 ποδῶν βάθους καὶ τίθενται ἐντὸς αὐτῶν φυσίγγια δυναμίτιδος ἅτινα ἐκρηγνύονται συγχρόνως μεταδιδομένου τοῦ πυρὸς δι' ἡλεκτρικοῦ σύρματος.

— Χρῆσις τοῦ ἡλεκτρικοῦ φωτὸς γίνεται εἰς τὴν Ἀλίαν. Ἐν Ἀγίῳ Φραγκίσκῳ ἐσχάτως πυράματα τινα ἐστέρθησαν ὑπὸ καταπληκτικῆς ἐπιτυχίας. Ἰσχυρὰ ἡλεκτρικὴ λυχνία ἐτέθη εἰς τὸ βάθος τοῦ ὕδατος, οἱ δὲ ἐγθῶς θυμαθθέντες καὶ τυρλούμενοι σχεδόν, μετὰ τόσας ὁρμῆς συναθροίζοντο περὶ αὐτήν, ὥστε συναλεβάνοντο διὰ τοῦ δικτύου ἄνευ τῆς χρήσεως δολωμάτων.

— Ὁ πληθυσμὸς τῆς Ἀλγερίας κατὰ τὴν νεωτέραν ἀπογραφὴν ἀνέρχεται εἰς 4,124,732 ψυχῶν, πλὴν τοῦ στρατοῦ, προστιθέμενος δὲ εἰς τὸν πληθυσμὸν τῆς Γαλλίας ἀναβιβάζει τούτον εἰς 43,367,963 ψυχῶν.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἀρχαιολογικά

Δραστηρίως προχωροῦσιν αἱ παρὰ τὴν ὑποτιθεμένην ἐννεακρονον, ἀνασκαφαὶ ἄς διευθύνει ὁ κ. Δαίρηφελδ, πολλὰ ἀποκαλύπτουσι τὰ ἄξια λόγου καὶ διδουσι ἀφορμὴν εἰς εὐρύτερας τοπογραφικὰς μελέτας. Περὶ τούτων ἴδιον ἄρθρον θὰ δημοσιευθῇ προσεχῶς εἰς τὴν « Ἐστίαν ».

— Τὸ ἐν Ἀθῆναις μνημεῖον τοῦ Λυσικράτους διεξεδόκει ἀνεκὰθεν ἡ γαλλικῆ κυβέρνησις, διότι ἐκεῖ ὑπῆρχεν ἡ μονὴ τῶν καποκινίων, ἐν ᾗ κατοίκησε καὶ ὁ Βύρων κατὰ τὴν ἐν Ἀθῆναις διαμονὴν αὐτοῦ. Παρεχώρησε δὲ τοῦτο αὐτῇ τελευταίον ὁ δῆμος Ἀθηναίων κα-

τόπιν ἀποφάσεως τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου. Πρὸς ἐπισκευὴν τοῦ μνημείου τούτου ἡ γαλλικὴ βουλὴ ἐψήφισε πίστωσιν 10,000 δραχμῶν, αἱ δὲ πρὸς τούτο ἐργασίαι ἄρξονται ὁσονούτω.

— Ἀφροδίτη ἀρίστης τέχνης, ἐνὸς μέρους περίπου ὕψους εὐθείᾳ ἐν Δαφνίῳ κατὰ τὰς ἀναγκαφὰς τῆς ἀρχαιολογικῆς ἐταιρείας ἐπὶ τῆς ἀρχαίας ἰσθμῶν ὁδοῦ ἀκριβῶς πρὸ τοῦ ναοῦ τῆς Ἀφροδίτης. Εἶνε καθ' ὅλα σχεδὸν ἀρτία, πλην τῆς κεφαλῆς ἐλλειπούσης.

Φιλολογικά

Ἐνεργοῦνται ἐν Γαλλίᾳ ἔρανοι ὑπὸ ἐπιτροπῆς ἧς πρόεδρος εἶνε ὁ γηραιὸς ποιητὴς Λεκόντ δε-Λίλ πρὸς ἀνέγερσιν μνημείου τοῦ ποιητοῦ Θεωδῶρου Μπαυβίλ.

— Αἱ Ἀθηναίαι ξενίζουσιν ἀπὸ ἡμερῶν τινῶν ἓνα τῶν διαπρεπῶν λογίων τῆς Γερμανίας καὶ ἐκ τῶν πολυγραφωτάτων φιλόλογον αὐτῆς, τὸν Φραγκίσκον Σούσεμιλ, καθηγητὴν τοῦ ἐν Πρωσσίᾳ Πανεπιστημίου τῆς Γκραϊφσβαλδ. Ὁ Σούσεμιλ συνέγραψε πλείωτερα συγγράμματα ἢ ὅσα ἔτη πανεπιστημιακῆς δράσεως ἀριθμεῖ, τοὐλάχιστον δὲ τόσα ὀγκώδη καὶ σοφὰ ἔργα ἐξεπόνθησεν, ὅσους ἐνιαυτοὺς ἀπὸ τῆς ἀκαδημαϊκῆς του ἔδρας διδάσκει. Τῶν περὶ τὸν Πλάτωνα καὶ Ἀριστοτέλη πολυχρονίων μελετῶν του προσόντα εἶνε δεκαπέντε περίπου βαρυσήμαντα συγγράμματα καὶ ἀριθμὸς μέγας πραγματικῶν μικροτέρων. Τὸ τελευταῖον δὲ αὐτοῦ σύγγραμμα εἶνε ἡ δίτομος ὀγκώδης «Ἱστορία τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων κατὰ τοὺς Ἀλεξανδρινοὺς χρόνους», μετὰ τὴν συντέλειαν τοῦ ὁποίου κατῆλθεν εἰς τὴν Ἑλλάδα.

— Κατὰ τινὰ εἰδικὴν ἀπογραφὴν ὑπάρχουσιν ἐν Γερμανίᾳ καὶ Αὐστρίᾳ 11261 συγγραφεῖς κατοικοῦντες 2078 διαφόρους πόλεις ἢ χωρία. Ἐκ τούτων 1521 κατοικοῦσιν ἐν Βερολίνῳ, 1166 ἐν Βιέννῃ, 409 ἐν Μονάχῳ, 302 ἐν Λειψίᾳ.

— Κατ' ἄλλην τινὰ βιβλιογραφικὴν σημείωσιν ἐξεδόθησαν κατὰ τὸ ἔτος 1890 ἐν Γερμανίᾳ 18875 βιβλία. Ἐκ τούτων δὲ 1731 διηγήματα, δράματα καὶ ποιήματα, 1763 θεολογικά, 1638 νομικά καὶ πολιτικά, 1353 ἱατρικά, 909 τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν, 2099 παιδαγωγικά, 521 παιδικά, 626 ἀρχαιολογικά καὶ γλωσσολογικά, 602 νέων γλωσσῶν καὶ παλαιογερμανικῆς, 814 βιογραφικά καὶ ἱστορικά, 600 γεωγραφικά, 787 καλλιτεχνικά κλπ.

— Πᾶσα ἐλπὶς περὶ τῆς θεραπείας τοῦ Γουὶ δὲ Μωπασσὲν ἐξέλιπε καὶ οὕτω θά μείνῃ ὀριστικῶς ἄγραφον τὸ τελευταῖον μυθιστόρημα περὶ τὸ ὅποιον ἡ σχολεῖτο ὁ διάσημος συγγραφεὺς, τὸ ἐπιγραφόμενον Ἐσπερινός.

— Ὁ Ζολᾶς ἤρρισε τὴν δημοσίευσιν τοῦ τελευταίου μυθιστορήματος τῆς σειράς τοῦ Ρουγκῶν Μακάρ. Φέρει τίτλον Ἠ Καταστροφή καὶ περιγράφεται ἐν αὐτῷ ὁ Γαλλογερμανικὸς πόλεμος.

— Ὁ Σαρδοῦ μεταπλάσας εἰς μυθιστόρημα τὸ πολύκροτον δρᾶμά του «Thermidor» δημοσιεύει αὐτὸ προσεχῶς μετὰ εἰκόνων τῆς κυρίας Λεμαίρ.

Ἐπιδημιολογικά

Ὁ Γάλλος ὀρνιθολόγος Ὁδραὶ μιμούμενος ἀμερικανὸν φυσιοδίφην, ἐπιδοθέντα εἰς τὴν σπουδὴν τῆς γλώσσης τῶν πτηνῶν, ἐπέδωκε καὶ αὐτὸς εἰς τὴν μελέτην τῆς τῶν ὀρνίθων γλώσσης διὰ τοῦ φωνογράφου καὶ ἐξήγαγεν ἀποτελέσματα θετικά. Ἄτινα θ' ἀνακοινώσῃ προσεχῶς εἰς τὴν Ἀκαδημίαν τῶν Ἐπιστημῶν.

— Θυμᾶσιον βόρειον σέλας ἀνεφάνη ἐσχ

τως πρὸς τὰ βόρεια τῶν Ἰνωμένων Πολιτειῶν. Τριζυγὴ δὲ ἦτο ἡ ἐπὶ τῆς ἀτμοσφαιρας ἐπίδρασις αὐτοῦ ὥστε αἱ τηλεγραφικαὶ γραμμαὶ ἐπαύσαν λειτουργοῦσαι κατὰ τὴν ἐσπέραν τῆς 1 Φεβρουαρίου ἐπὶ ὥρας τινάς.

ΓΡΑΦΟΛΟΓΙΑ

Μεγάλη γραφὴ

Μεγάλη γραφὴ λέγεται ἡ ἐκείνη τῆς ὁποίας τὰ γράμματα εἶνε ὑψηλότερα καὶ πλατύτερα τοῦ συνήθους, ὅλα δὲ ἰσοῦσθαι καὶ ὄχι πολὺ πυκνά, καὶ συνήθως κραϊότερα καὶ μεγαλῆτερα πρὸς τὸ τέλος ἐκάστης λέξεως.

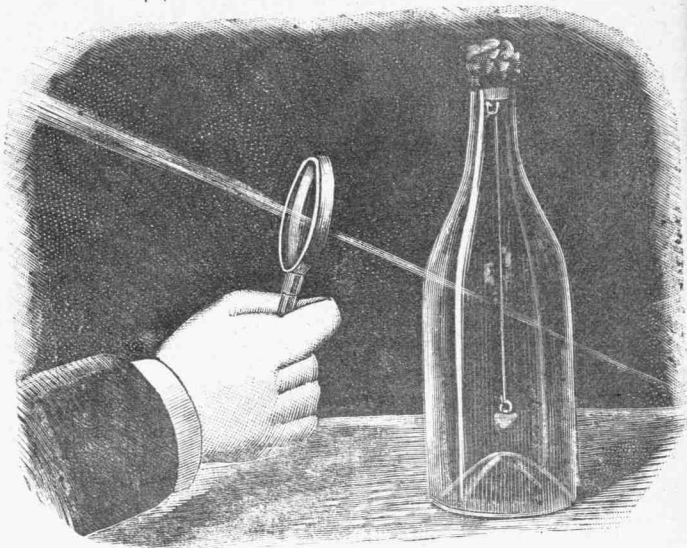
Ἡ μεγάλη γραφὴ ἦτο συνηθετέρα ἄλλοτε, ὅτε ἔγραφον διὰ πτερῶν, σήμερον ὁμοίως διὰ τῆς γενικευθείσης χρήσεως τῶν μεταλλίνων γραφίδων κατέστη σπανιωτάτη. Ἡ σπανιότης δ' αὐτῆς προσελκύει ἐτι μᾶλλον τὴν προσοχὴν καὶ μελέτην τοῦ γραφολόγου, ὅστις θεωρεῖ ταύτην ὡς γραφὴν κατ' ἐξοχὴν ἱστορικὴν καὶ ἀποδίδει εἰς τὸν μεγαλογράφον: εἰλικρινείαν, τιμιότητα, μεγαλοψυχίαν, ἀξιοπρέπειαν, ἀγάπην πρὸς τὰς περιπετείας, διαύγειαν πνεύματος, καλαισθησίαν.

ΓΡΑΦΟΛΟΓΟΣ

ΠΑΙΓΝΙΑ

Ἦδὸς κόπτεται κλωσθὴ ἐντὸς φιάλης

Δύνασθε νὰ κόψετε κλωστήν ἐντὸς φιάλης χωρὶς νὰ μεταχειρισθῆτε οὔτε μαχαιρίον, οὔτε ψαλίδι, οὔτε τὴν δύναμιν τῶν χειρῶν σας; Σεις λέγετε ὄχι; ἡμεῖς λέγομεν ναι.

Λάβετε φιάλην ἐκ λεπτῆς λευκῆς ὕαλου καὶ κρεμάσατε ἐντὸς αὐτῆς διὰ τοῦ στομίου μικρὸν βάρος δεμένον εἰς ἄκρον κλωστῆς. Διὰ νὰ γείνη τὸ παίγνιον ἀπαιτεῖται ἡμέρα αἰθρία καὶ ἥλιος ἰσχυρός. Ἡ κλωστή θὰ κοπῆ διὰ τῆς συγκεντρώσεως τῶν ἡλιακῶν ἀκτίνων ἐπ' αὐτῆς δυνάμει φακῶ, ὡς φαίνεται εἰς τὴν εἰκόνα, καὶ τὸ δεμένον βάρος θὰ πέσῃ εἰς τὸ βάθος τῆς φιάλης. Τὸ παίγνιον τοῦτο δύναται νὰ γείνη εἰς ἐξοχικὰ γεύματα ἰδίως καὶ παρέχει πολλὴν ἐκπλήξιν καὶ τέρψιν, διότι προτεινόμενον ἄνευ τῆς λύσεως του θεωρεῖται γενικῶς ἀκατόρθωτον.